

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie*(3 april 2003)*

Zoals het geachte parlementslid met recht opmerkt, kunnen illegale afvalstortplaatsen een relevante indicator zijn voor de toepassing van Richtlijn 75/442/EEG van de Raad van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen⁽¹⁾, als gewijzigd, en met name van de artikelen 4, 8 en 9 daarvan. Zij kunnen ook relevant zijn voor de toepassing van Richtlijn 1999/31/EG van de Raad van 26 april 1999 betreffende het storten van afvalstoffen⁽²⁾.

De Commissie is evenwel niet op de hoogte van de door het geachte parlementslid beschreven situatie en zal daarom het nodige doen om daarover meer gedetailleerde informatie te verkrijgen om zo, binnen de haar door het EG-Verdrag verleende bevoegdheden, te kunnen waken over de naleving van de communautaire wetgeving.

Zoals het geachte parlementslid weet, ziet de Commissie op grond van artikel 211 van het EG-Verdrag „teneinde de werking en ontwikkeling van de gemeenschappelijke markt te verzekeren, toe op de toepassing zowel van de bepalingen van dit Verdrag als van de bepalingen welke de instellingen krachtens dit Verdrag vaststellen”.

De Commissie beschikt daartoe over een reeks instrumenten, met name in de context van haar plichten als hoedster van het Verdrag. Wanneer zij van oordeel is dat een lidstaat een verplichting uit hoofde van de communautaire wetgeving niet nakomt, kan zij onder meer een inbreukprocedure overeenkomstig artikel 226 van het Verdrag inleiden.

Wat de sanering van verontreinigde locaties betreft, voorziet het regionaal operationeel programma van Sicilië (programma 2000-2006 van de structuurfondsen) in het kader van maatregel 1.4.2 in acties zoals de inventarisatie en sanering van verontreinigde terreinen. Voor zover de Commissie over alle informatie beschikt, is voor deze maatregel geen enkele aanvraag tot subsidie ingediend, noch enige betaling verricht.

⁽¹⁾ PB L 194 van 25.7.1975.

⁽²⁾ PB L 182 van 16.7.1999.

(2003/C 280 E/085)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0678/03**van Marco Cappato (NI) aan de Raad***(7 maart 2003)*

Betreft: Arrestatie van de Peruviaan Nelson Palomino

Vorige week, tijdens mijn bezoek aan Lima, is Nelson Palomino gearresteerd – een van de leiders van de Peruviaanse „campesinos” – op beschuldiging van verdediging van terrorisme, hetgeen in het wetboek van strafrecht van Fujimori (dat momenteel wordt herzien) strafbaar is gesteld. Uit de Peruviaanse pers valt op te maken dat Palomino zich schuldig zou hebben gemaakt aan aanzetten tot demonstraties en wegblokkeringen, zonder dat het gebruik van geweld wordt uitgesloten.

De betrekkingen tussen de Peruviaanse regering en de „campesinos” zijn al bijzonder gespannen omdat de dialoog over een pakket landbouwhervormingen, met name over het falende beleid van gedwongen uitroeiing van de cocaïne teelt, is vastgelopen.

Tijdens de bijeenkomst met de hoofden van het Peruviaanse regeringsbureau tegen drugs DEVIDA hebben dezen geweigerd mij en de secretaris van de Internationale Anti-prohibitionistische Liga, Marco Perduca, gegevens te verstrekken over de situatie van de „campesinos”, en met name over de arrestatie van Palomino.

Kan de Raad, ter informatie van het Parlement, de Peruviaanse autoriteiten om inlichtingen verzoeken over een situatie die, als ze niet tijdig met behulp van de dialoog wordt opgelost, dreigt uit te monden in dezelfde gewelddadige incidenten die de afgelopen weken in het naburige Bolivia tientallen doden en honderden gewonden hebben geëist?

Antwoord*(22 juli 2003)*

De Raad is ervan in kennis gesteld dat het Peruviaanse Openbaar Ministerie de heer Nelson Palomino la Serna officieel beschuldigd heeft van onder meer steun aan terrorisme, gekwalificeerde diefstal en ontvoering. Te dien aanzien is vervolging ingesteld bij de arrondissementsrechtbank van Aynes in de provincie San Francisco, departement Ayacucho. De zaak bevindt zich thans in het stadium van het gerechtelijk vooronderzoek.

Volgens informatie die het regionaal directoraat van het Instituto Nacional Penitenciario (nationaal penitentiair instituut, INPE) op vrijdag 11 april 2003 heeft meegedeeld, bevond de heer Nelson Palomino zich toen in hechtenis in de gevangenis van Lianamilla.

De Raad kan zich niet uitlaten over een lopende gerechtelijke procedure op nationaal niveau. Niettemin stelt de Raad eens te meer dat handhaving van de rechtsstaat en van de democratische en burgerrechten een sleutelement voor vrede in het betrokken gebied vormt.

*(2003/C 280 E/086)***SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0717/03
van Rosa Miguélez Ramos (PSE) aan de Raad***(11 maart 2003)*

Betreft: Prestige: verlegging zeevaartroutes

Het Europees Parlement heeft op 21 november 2002 een resolutie aangenomen over de ramp met de olietanker „Prestige” voor de kust van Galicië. In paragraaf 12 van deze resolutie dringt het Europees Parlement aan op het volgende:

Vraagt om de huidige zeevaartroutes voor het vervoer van olie en gevaarlijke stoffen in de wateren van de Europese Unie te verleggen tot zo ver mogelijk buiten de kust, en vooral zo ver mogelijk van gebieden die als kwetsbaar te beschouwen zijn; verzoekt de Commissie met de IMO te werken aan het instellen van een dergelijk mechanisme op internationaal niveau.

Hoe staat de Raad tegenover deze verzoeken van het Europees Parlement?

Welke stappen heeft de Raad ondernomen of denkt hij te ondernemen in dit verband?

*(2003/C 280 E/087)***SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0719/03
van Rosa Miguélez Ramos (PSE) aan de Raad***(11 maart 2003)*

Betreft: Prestige: acties van de Europese Unie ten aanzien van de Internationale Maritieme Organisatie (IMO)

Het Europees Parlement heeft op 19 december 2002 een resolutie aangenomen over maritieme veiligheid en maatregelen ter bestrijding van de gevolgen van de door de olietanker „Prestige” veroorzaakte ramp. Paragraaf 5 van deze resolutie luidt als volgt:

Erkent het feit dat de EU slechts beperkte bevoegdheden heeft om schepen op doorvaart door haar wateren te controleren; doet derhalve een beroep op de Raad om de Commissie snel een mandaat te verlenen om namens de vijftien lidstaten in de Internationale Maritieme Organisatie te onderhandelen, met name over de vaststelling van stringenter regels inzake de havenstaatcontrole in derde landen, de ontwikkeling van een vlaggestaatcontroleprocedure die gericht is op de bestrijding van goedkope vlaggen, zoals vastgelegd in het Memorandum van overeenstemming van Parijs, de toepassing van verplichte scheepvaartroutes en het verplicht aan boord nemen van loodsen, en de beperking van de scheepvaart in als bijzonder gevoelig aangemerkte gebieden teneinde kwetsbare kustgebieden te beschermen; doet, in het licht van het langzame besluitvormingsproces binnen de IMO, een beroep op de Commissie om tegelijkertijd bilaterale onderhandelingen te starten met belangrijke derde landen ter verbetering van de veiligheid van schepen die door communautaire wateren varen (...)